

РЕШЕНИЕ

№ 1669

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7396** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 145 и сл. от АПК](#) вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ.

Делото е образувано по жалба на В. С. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], жк Л., [жилищен адрес] чрез адв. Бозов и адв. Х., против Заповед № 3384з-542/02.08.2022г на Началника на 09 РУ СДВР за отказ за продължаване на срока на издадено разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована. Искане се да бъде постановено решение, с което да се отмени обжалвания отказ. Претендира разноси.

Ответникът по жалбата - Началник на 09 РУ - СДВР, редовно призован се представлява от юриск. П. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

В 09 РУ –СДВР е постъпило заявление с вх. № 426600-1853/27.06.2022 г. , ведно с приложени документи от В. С. В. , с което било поискано издаването на разрешение за продължаване на срока на валидност на издадено разрешение за носене, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие. Започнала проверка, обективирана в докладна записка 28302/02.07.2022г- стр.18, съгласно която проверката в Е. на

МВР-ЦИС-Полиция –КОС за лицето нямало данни с изключение на задържане за 24 часа по реда на чл.72 ЗМВР в РУ К.,от докладна записка на РИ и ОР за лицето няма данни и е предложено на лицето да бъде издадено разрешение.С последваща докладна записка № 28696/14.07.2022г се установило,че изложените в преписката основания за продължаване на срока на издаденото разрешително не оправдават нуждата от съхранение,употреба и носене на огнестрелно оръжие,тъй като липсват данни,че съществува реална заплаха за живота,здравето и имуществото на лицето към момента на депозиране на заявлението.Същевременно от приложената справка за съдимост е видно,че същият не е осъждан,а представената служебна бележка от НСлС удостоверява,че спрямо него не се водят досъдебни производства.Спрямо лицето не е издавана заповед за незабавна защита от домашно насилие и медицинския му статус сочи,че не страда от психични разстройства.Ето защо и било предложено да се постанови отказ.на 14.07.2022г Началника на 02 РУ-СДВР на осн. Чл.34 ал.3 от АПК предоставил на оспорващия 7 дневен срок за възражения и допълнителни доказателства по повод на започналата процедура по чл.155 вр.чл.158 ал.1 т.10 от ЗОБВВНИ.В рамките на този срок жалбоподателят не предприел конкретни действия и не изложил допълнителни данни и доказателства за необходимостта да се продължи разрешителното му за носене на огнестрелно оръжие.В. се явил на 19.07.2022г и с протокол за приемане на ВООБНИ предал в служба КОС на 09 РУ-СДВР притежаваното огнестрелно оръжие и боеприпаси за него,като основание за това е посочен отказ на Началника на 09 РУ-СДВР.

Въз основа на тези данни началник на 09 РУ-СДВР издал Заповед № 3384з-542/02.08.2022г ,с която отказал да продължи срока на издадено разрешително за носене ,съхранение и употреба на късоцевно оръжие Жалбата срещу описания административен акт е депозирана на 28,07,2022г,т.е в законоустановения срок,поради което е допустима.

Разгледана по същество е и неоснователна.

В рамките на производството пред съда бяха приети доказателства за притежаваното от В. жилище,както и за две моторни превозни средства.Бе изслушан като свидетел неговия син- Г. В. В.,от чиито показания се установява,че двамата живеят в жк Л. ,[жилищен адрес]като се занимават с водоснабдяване и сондажи.Често се налагало да работят на отдалечи от С. места,като получавали пари в брой от клинти –около 10 000лв.Това било поради причина,че не всеки клиент имал желанието да плаща по банков път.Над 20 години баща му имал оръжие и разрешително за него,като не му се налагало да използва оръжието и не е имало конфликтни ситуации за нападение.Според свидетеля не било безопасно прибирането в единствения им дом,тъй като в близост имало хора от ромски произход.Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни и логични.

Според настоящия съдебен състав оспорената заповед е издадена от компетентен орган,в предписаната от закона писмена форма,но при нарушение на материалния и процесуалния закон. В конкретния случай административният орган приема, че е налице хипотезата на чл.155 ал.1 вр. [чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВНИ](#). Първата разпоредба дава възможност на административния орган при отпадане на основателната причина по чл.58 ал.1 т.10 от закона да бъде отнето издаденото разрешение от органа,който го е издал. Втората норма предвижда, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина -

самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на [чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ](#) (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по [ЗОБВВПИ](#). В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от издаване на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на [чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ](#), не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство са приети представените още в рамките на административното производство писмени доказателства, но измежду тях не се откриват доказателства, които да обосновават основателната причина В. да съхранява, носи и употребява огнестрелно оръжие за самоотбрана. Дори към начално подаденото заявление от 27.06.2022г не само не са представени доказателства в тази връзка, но не се и твърди да е налице пряка и непосредствена опасност за лицето и семейството му, което да налага самоотбрана. В тази насока са и показанията на свидетеля в производството - сина на жалбоподателя Г. В., който заявява, че за тези 20 години на притежаване на оръжие не е имало конфликтни ситуации на самоотбрана от страна на баща му. В конкретния случай С. е посочил като основна причина за исканото разрешение - самоотбрана. Но освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността им, т. е. необходимо е да представи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно и обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая, за самоотбрана.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва законосъобразен и

жалбата срещу него следва да се отхвърли.

На основание чл.143 от АПК и при направено изрично искане от ответника на същия му се дължи юрисконсултско възнаграждение на осн. Чл.78 ал.8 ГПК във вр. НзПрПщ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), АССГ,13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. В.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] чрез адв. Бозов и адв.Х., против Заповед № 3384з-542/02.08.2022г на Началника на 09 РУ СДВР за отказ за продължаване на срока на издадено разрешение за носене,съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА В. С. В.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място],жк Л.,[жилищен адрес] чрез адв. Бозов и адв.Х. да заплати на Началника на 09-РУ СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: